

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XV. post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica XV. Post Trinitatem.

15. hebdomada.
post
Trinitatem.

De duobus Dominis. Matt. 6.

I.

I. *Nemo potest duobus Dominis servire. Non potestis Deo servire & Mammona.* Christus videns corda filiorum Adæ terrenis nimium esse affixa, ut inordinatum eorum, erga diuitias & cetera, quæ mundus amat, affectum, à transitorijs appetendis & aucupandis auellat, atque ad æterna desideranda & quærenda transferat, ostendit fieri non posse, ut simul vero Deo, & mamonæ, seu diabolo diuitiarum Deo, sincerè seruiatur, cum Deus velit terrena despici, cœlestia amari, opes indigentibus erogari, carnem domari, honores negligi, vnicam diuinam gloriam & æternam salutem in omnibus intendi: è contra Mammon iubeat terrena diligere, cœlestia negligi, opes coaceruari, nihil indigentibus tribui, voluptatibus indulgeri, dignitates affectari, propriam gloriam & temporalem.

ralem prosperitatem semper queri,
diuinam gloriam despici, aeternam sa-
lutem non curari.

Quam deploranda cæcitas pluri-
morum mortalium avaritiæ, quæ est
idolorum seruitus, ventri suo, alia-
rumque prauarum cupiditatum idolo
miserè seruentium, & suauissimum
diuinæ seruitutis iugum sacrilegè ex-
cutientium? Quam deploranda quoque
cæcitas multorum religiosorum & ser-
uorum Dei tam tepidè seruitio eius,
cui se totos consecrarunt, impenden-
tium, cum videant à filiis huius sæculi
tanta alacritate & studio inseruiri Do-
minis suis, Carni, mundo, diabolo, cum
*tamen caro largiatur suis seruatoribus mo-
mentaneam tantam voluptatem, mundus
transitoria sublimitatè, diabolus perpetuam
captiuitatem, Deus verò interminabilem
felicitatem.* Horror seruitutis mundi,
carnis, diaboli: feruor diuini seruitij.
II. *Ideo dico vobis, nolite solliciti esse ani-
ma vestra, quid manducetis, neque corpori
vestro quid induamini. Ut non solum
immodicum diuitiarum & rerum hu-
ius mundi superfluarum appetitum am-
putet, sed nimiam etiam circa res ne-
cessarias sollicitudinem esse fugiendam.
& moderatam tantum in rebus neces-
sarijs*

farijs procurandis industriam, cum magna in Deum fiducia adhibendam, efficacius nobis inculcet; ideo curam illam anxiam de rebus ad vitam sustentandam requisitis, reiiciendam esse in Deum omnium auctorem & generalem prouisorem (de quo scriptum: *acta super Dominum curam tuam, & ipse te eruet.*) hisce quinque rationibus probare dignatur. 1. Quod anima plus sit, quam esca. 2. Corpus similiter plus quam vestimentum, qui ergo animam & corpus dedit, escas & vestimenta negabit? 3. Quod volatilia caeli pascant. 4. Quod lilia agri vestiatur, quanto magis homines ad imaginem suam aeternamque gloriam conditos? 5. Quod uti nemo cogitando potest ad staturam suam adijeere cubitum unum, sic omnium nostra sollicitudo vana sit absque diuino praesidio. Quis has rationes expendens superuacaneis curis se stulte conficiat, & non potius, ut monet S. Petrus, *securus omnem sollicitudinem suam projiciat in eum, cui est cura de nobis?* Et cum Davide confidenter exclamet: *Dominus sollicitus est mei. Dominus regit me, & nihil mihi deerit!* Filialis fiducia, creber recursus ad sinum diuinæ prouidentiae.

III. *Querite primum regnum Dei & iustitiam eius, & haec omnia adycentur vobis.* Expeditissimum res necessarias absque anxia sollicitudine acquirentes suggerit nobis medium, videlicet quaerere primum regnum Dei & iustitiam eius, quod fit 1. Ardenter & constanter in omnimoda perfectione indies proficere, Deoque eximie placere conando, sicque ad continuum gratiae sanctificantis incrementum aspirando. 2. Purè semper & in omnibus diuinam gloriam, amorem & beneplacitum respiciendo, intendendo, promouendo. 3. Ad regnum gloriae ubi clarè Deum videbimus, beatè amabimus, perfectè laudabimus, semper anhelando.

Quanta benignitas illa Domini tale cum inutileseruulo pactum inuentis, vt, si is regnum Dei & iustitiam eius dicto modo quaerat, de necessarijs omnibus paterne eidem provideat, quam manifeste hoc ipsum in se compleri deprehendit, quisquis sincerè cum filiali fiducia Deo seruire satagit. Zelus eximiae perfectionis & purae intentionis.

De 4. Petitione. Panem nostrum II.
quotidianum da nobis ho-
die.

I. **E**Xpende quis & qualis panis sit à nobis hic petendus, videlicet duplex, spiritualis & corporalis, seu duplex genus subsidiorum, ad vitam animæ corporisque conseruandam necessariorum.

Ad primum genus subsidiorum spiritualium pertinent 1. digna & deuota SS. Eucharistiæ, quæ est panis supersubstantialis, præcipuum animæ nutrimentum, vitam gratiæ conseruans ac roborans, aliorumque Sacramento- rum fruitio. 2. Copiosa omnis generis auxiliorum diuinæ gratiæ præuenientis, comitantis, subsequenti participatio. Vti sunt interna mentis illuminatio, voluntatis ad bonum impulsio, periculorum labendi remotio, varias virtutes exercendi occasio, diuini verbi auditio, lectio, intellectio.

3. Efficax & constans cum auxilijs gratiæ in diuinæ voluntatis perfecta adimpletione (qui vti gratissimus Christi, sic pij cuiusque Christiani
N n cibus

cibus esse debet) cooperatio. Quam
hic triplex spiritualis panis in se exi-
mius, quam animæ necessarius, quam
salubris, sine quo in via peregrinatio-
nis huius deficeret, nec vnquam in pa-
triam cœlestis beatitudinis perueni-
ret! Ad alterum genus corporali-
um subsidiorum referuntur omnia, qua
ad victum, amictum, habitationem &
corporis valetudinem spectant, cum
omnibus donis naturalibus ad diuinum
obsequium requisitis. Quam illa ipsa
quoque magna & opportuna, nobis
necessaria & vtilia sint ad finem vlti-
mum consequendum? quam proinde
merito pro nobis alijsque hæc omnia
tam corporis, quam animæ subsidia
Deo largitore omnium petenda? quam
humiliter agnoscendum nos omnibus
hisce indigere, nec quicquam eorum
à nobis habere posse? quam grato ani-
mo recolendum, nobis indignissimis
hucusque; ea tam paternè à diuina pro-
uidentiâ suppeditata! quanta eum fide-
cia sperandum ea porro nobis ab eadem
suppeditanda! Humilis, feruens & fi-
ducialis horum presidiorum petitio, &
pro suppeditatis hucusque gratitudo.

II. Quomodo perfectè hic panis
quotidianus à nobis petendus & spe-
randus

randus sit, nimirum 1. Cum purissima intentione diuinæ gloriæ, amoris, beneplaciti, vt his prædictis adminiculis suffulti, commodius & perfectius Deū glorificare; eius beneplacito nos conformare, & sanctæ voluntati in omnibus obtemperare, prout in prioribus tribus petitionibus explicatum est, valeamus. 2. Cum amplissimo charitatis & misericordiæ erga proximos affectu, vt eadem omnibus non secus ac nobis ipsis à Deo flagitemus. 3. Cum absolutissima resignatione in manus diuinæ prouidentia, vt nobis alijsque pro beneplacito inscrutabilis sapietia suæ hæc eadem subsidia, in eo gradu, ea mensura, eo modo, eo tempore, quo ipsi placet, misericorditer impertiri dignetur. 4. Cum humili & filiali allegatione efficacissimorum ad impetrandum motiuorum, scilicet infinitarum diuitiarum bonitatis, misericordiæ, beneficentiæ, liberalitatis diuinæ; infinitorum meritorum Christi, infallibilium eius promissionum; meritorum item & suffragiorum B. V. & omnium Sanctorū, nostræ deniq; extremæ indigentiæ, & inopiæ meritorū. O si sic semper orares, quid non impetrares! Zelus prædicto modo perfectè orandi.

III. Cur hic panis quotidie petendus sit, ob has videlicet causas. 1. Ut quotidie, & quidem crebrius in die nos profundè coram Deo humiliemus, agnoscendo nos esse mendicos, atque instar Lazari ante ianuam celestis patrisfamilias famelicos iacere, nec quicquam boni à nobis habere, nec aliundè, quàm ab eo, sperare posse. 2. Ut sic eadem opera debitum cultum Deo auctori omnium bonorum humili, pio, gratoque animo deferamus. 3. Ut hac ratione exercendo multas virtutes, Fidem, spem, charitatem, religionem, aliasque augmentum gratiæ & gloriæ indies maius acquiramus. 4. Ut memores huius exilij, in quo plurimarum rerum etiàm necessariorum est penuria, suspiremus ad patriam, vbi summa erit omnium bonorum æternumque durans abundantia. Quàm benignus ille pater, qui hæc intendit, dum filios panem quotidie petere præcipit!

Gratitudo, amor,
feruor orandi.

De 5. Petitione. *Dimitte nos debita* III.
nostra.

IXpende quorum & qualium debitorum hic petenda sit remissio. 1. Peccatorum mortalium, & æternarum pœnarum ijs debitarum. 2. Venialium culparum, & pœnarum temporalium pro ijsdem luendarũ. 3. Quotidianarum ingritudinum pro tanta multitudine diuinorum beneficiorum, & condignarum pro ijs exsoluendarum gratiarum. Quò maior & immensurabilior est tot tantorumque debitorum multitudo, magnitudo & enormitas, eò maior & inæstimabilior reputanda eorundem gratuita & liberalis remissio, quàm ergò humiliter, instanter, feruenterque quotidie illa nobis, qui præter tot olim commissa peccata quotidie delinquere non cessamus, erit efflagitanda; nec pro nobis solum, sed & pro omnibus diuinũ numen vsquam offendentibus: & quàm intenso affectu compunctionis & cõmiserationis, quàm incenso cũ proposito omnes diuinæ Maiestatis offensas expiandi & emendandi, illatas eidem

Nn 3

iniurias

iniurias retractandi & compensandi.
Zelus sic orandi, sic actum contritionis frequentandi.

II. Quam paratus sit Deus omnia illa debita, quantumuis multa & magna remittere, modo prædicta à nobis requisita præstentur, vt scilicet serò id petamus, admissa per contritionem detestemur, eadem retractemus, emendare statuamus, per confessionem expiemus, per exercitium bonorū operū & omnimodæ perfectionis studium resarciamus. 1. Propter infinitam suam misericordiam & bonitatem, quæ infinitum excedit omnium scelerum commissorum, committendorum, & committi possibilium multitudinem & grauitatem. 2. Ob infallibilitatem suarum promissionum, quibus omnibus ad cor & veram pœnitentiam redeuntibus promisit omnium iniquitatum liberalissimam indulgentiam, vt

Ezech. 33

per Ezechielem: *Si impius egerit pœnitentiam ab omnibus peccatis suis, quæ operatus est, omnium iniquitatum eius quas*

Ezech. 18

operatus est, non recordabor. Et: Vno egredicit Dominus. nolo mortem impij, sed vt conuertatur impius à via sua & viuat. Et

Jerem. 3

per Ieremiam: *Tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamen reuertere*

ad me, dicit Dominus, & ego suscipiam
 re. 3. Ob infinitatem satisfactio-
 num, obsequiorum, & meritorum
 Christi Domini, quorum singula
 infiniti valoris superabundantissime
 sufficiunt ad infinita infinitorum
 mundorum scelera, quantumuis e-
 normia ex rigore iustitiæ expianda.
 Quis hæc exactè ponderans, veniam
 desperet, si, quod Deus exigit, præ-
 stet? Spes veniæ consequendæ, & fer-
 uor seriæ pœnitentiæ.

III. Cur addi velit huic petitioni
 Christus: *Sicut & nos dimittimus debi-
 toribus nostris.* 1. Ad inculcandam no-
 bis fraternam charitatem, dum non
 solum vult nos pro nobis inuicem
 orare, sed alterum etiam alterius
 onera portare, mutualque offensio-
 nes ex animo condonare. 2. Ad hor-
 rorem odij, rancoris & cuiusvis cupi-
 ditatis vindictæ erga proximos no-
 bis incutiendum, dum innuit, nisi
 nos proximis omnes eorum offen-
 sas iniuriasque nobis illatas exto-
 to corde condonemus, nostras à
 Deo irrogatas nequaquam dimitten-
 das. 3. Ad manifestandam nobis
 immensam liberalitatem suam, dum
 quasi in nostra potestate con-
 stituit,

stituit, qua mensura nobis velimus misericordiam eius in dimittendis peccatis nostris exhiberi, eadem nimirum, qua nobis erga proximos placuerit in simili misericordia exhibenda vti.

O quàm stupescenda bonitas Deam liberaliter veniam tantorum debitorum vltro offerentis! Et quàm intoleranda immanitas hominis proximo condonationem exiguarum offensarum etiam petenti dare recusantis! Amor proximi, compassio, offensionum liberalis condonatio.

IV.

De 6. Petitione. *Et ne nobis inducas in tentationem.*

I. **E**Xpende quid Christus hinc nos petere doceat, videlicet 1. Non præseruari simpliciter ab omnibus tentationibus mundi, carnis, diaboli, sed ab ijs, quibus nos præuidet succubituros. 2. Non liberari omnino ab ijs, à quibus nos permiserit Deus pro inscrutabili sapientia sua impugnari, sed gratiam efficacem, ne expugnari nos sinamus, nobis suppeditari. 3. Non deprecari certum genus tentationum.

num, quod credere potest ad maius nostrum meritum, sed solum ne his, vel ullis alijs vnquam consentiamus. Quam perfecte id Christus præstiterit, pro nobis, & pro nostra instructione, B. V. alij sancti, omne gaudiū existimantes, si in tentationes varias inciderent. Magnanimitas, & promptitudo ad quasuis tentationes de manu Dei acceptandas.

II. Quomodo hæc petendæ sūt, 1.

Cum profundissima humilitate, & de viribus nostris diffidentia, agnoscendo nostram in superanda quauis tentatione imbecillitatem. 2. Cum

filiali fiducia de diuina gratia nobis non defutura, implorando & sperando eius, qui non permittit nos tentari supra id, quod possumus, auxilium.

3. Cum absoluta resignatione in manus diuinæ prouidentia, conformando nos omnino eius voluntati, ut quando vult, & quomodo vult, & quamdiu vult, & quibus vult nos tentationibus pulsari sinat, & ab eisdem pro beneplacito suo vel præseruet, vel liberet, modo nunquam superari negligentia & culpa nostra permittat. Quam placet Deo tam heroica ad tentationum impetus susti-

Na s nendos.

nendos resignatio! quam displicet pusillanimis ad quemuis eorundem pulsum trepidatio! Perfecta resignatio in omni tentatione.

III. Cur Deus velit electos tentationibus exerceri. 1. Ad gloriam suam & potentiam gratiæ suæ clarius manifestandam, quamunitus fragilis homo ex se folium & stipula, aëreas potestates debellat, carnem domat, mundum triumphat. 2. Ad maius augmentum gratiæ electorum, qui per tentationes à peccatis commissis purgantur, à committendis præseruantur, in humilitate conseruantur, ad feruorem spiritus incitantur, in virtutibus radicantur, ad amorem Dei inflammantur, ad donum perseuerantiæ disponuntur. 3. Ad maius eorundem incrementum gloriæ, quæ tam gloriosis tot tentationum victorijs, tot heroicis virtutum actibus, occasione earum frequentatis, mirum in modum augetur. Quàm verè ergo censendus beatus, qui meruerit tentationibus probari, purgari, illuminari, glorificari! Affectus
ijdem.

De 7. *Petitione. Sed libera nos à* V.
malo. Amen.

I. **E**Xpende à quibus & qualibus malis, & quomodo hic petenda liberatio. Mala hæc duplicia sunt, culpæ & pœnæ. Mala culpæ sunt peccata mortalia & venialia. Mala pœnæ sunt rursus duplicia: huius & futuræ vitæ. Mala pœnæ huius vitæ sunt omnes æramnæ & miseræ animæ & corporis in hac vita infligi solitæ; animæ quidem obscuraciones intellectus, perplexitates, scrupuli, pronitas ad malum, crebra in commissa peccata relapsio, impœnitentia, obstinatio in malo, corporis verò omnis generis infirmitates, & afflictiones, bellum, fames, pestilentia, mors improvisa. Mala pœnæ alterius vitæ, sunt privatio æternæ gloriæ, & omnia tormenta gehennæ culpis mortalibus pœnitentia non deletis debita; aut suspensio eiusdem gloriæ, & temporales pœnæ, pro peccatis venialibus aut mortalibus quoad pœnam necdum perfectè expiatis, in purgatorio persolvendæ. *Quanta*

est horum malorum multitudo? quanta singulorum grauitas? quam diuturna duratio? nonnullorum quidem æterna, aliorum verò temporalis, sed plerumque valdè diuturna, non raro perseverans tota vita. Quanto ergò feruore à Deo petenda eorum amolitiō, & quidem modo perfectissimo,

1. Cum amplissimo charitatis & commiserationis erga omnes affectu, ut non solum nos, sed omnes, etiam inimici, ab his liberentur, aut præseruentur, ne in fine suo vltimo consequendo præpediantur.
2. Ex purissima intentione maioris gloriæ Dei, ne is occasione horum malorum aut æternum blasphemetur ab ijs, à quibus erat benedicendus, aut minus saltem glorificetur.
3. Cum eximia fiducia erga misericordissimum Deum, multo prouidenciam ad nos ab his liberandos, quàm nos sperare aut optare auderemus.
4. Cum profunda humilitate, & de proprijs meritis diffidentia, indignos nos tanta misericordia & liberalitate eius reputando.
5. Cum absoluta resignatione in manus paternæ Dei prouidentia, quoad mala pœnæ

tem-

temporalis, quæ nullam culpam includunt, ut ipse pro beneplacito suo dignetur nos aut præseruare, aut ab his vel illis, quando & quomodo placet, liberare, aut saltem efficere, ut omnia nobis cooperentur in bonum. His expensis ex zelo gloriæ Dei, salutis & perfectionis propriæ & alienæ, cum tali perfectione, pro te & omnibus à malis his liberari pete, & sæpius hoc desiderium renouare statue.

II. Quam paratus sit Pater misericordiarum nos à prædictis miserijs præseruare, modo nos tali misericordia non reddamus indignos ingratitude, oscitantia & malitia nostra. 1. Propter infinitæ misericordiæ suæ viscera, quibus omnes, maxime filios suos in afflictionibus ad se confugientes, amantissimè complectitur. 2. Propter immutabilia promissa, quibus auxiliū afflictis ad se sincerè refugientibus polliceri est dignatus, uti per regium Vatem: *Inuoca me in die tribulationis: & P sal. 49. eruam te, & honorificabis me.* 4. Propter infinita Filij merita, quibus abundantissimè omnibus hanc gratiosam à malis præseruationem, aut liberationem promeruit. Quanta ergò fiducia in omni angustia ad sinum diuinæ Miseri-

cordiæ nobis confugiendum? Fiducia,
 & feruor se culpa sua non reddendi
 vnquam indignum tanta misericordia.
 III. Quàm perfectè Christus, B. Vir-
 go, alijque Sancti hæc sanctissima in
 his septem Petitionibus comprehensa
 desideria nunc prolixius, nunc breuius
 frequentarint, & quidem modis in-
 nuatis perfectissimis: quoties hæc ea-
 dem desideria breuissimis suspirijs cõ-
 pendiosè iterarint, quam facillè hos, si
 velles, posses æmulari; nunc hos, nunc
 illos affectus paulò prolixius exercen-
 do; nunc breuissimè omnes renouan-
 do, dum corde & ore pronuntias: *A-
 men*, id est, fiat, videlicet desiderando
 à te & omnibus hæc septemplex desi-
 deria perfectissimè renouari, & libera-
 lissimè à Deo impleri. Quod quàm
 facillè est, quàm Deo gloriosam, tibi
 meritorium, proximis fructuosum!
 Hoc tum primùm euidenter videbis,
 quando meritoriè ne *Amen* quidem
 amplius dicere poteris. Feruor fre-
 quentandi affectus & desideria ora-
 tione Dominica comprehensa.

VI.	De Caritatis erga pro-
ximum natura, pro-
prietatibus, gradib.	} 6. p. med. {	23
VII.	De fundamētis huius
fraternæ caritatis.	} 6. p. med. {	24